

ἠδύνατο νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν ἡγεμόνων νὰ πληρώσωσι πάντα τὰ ἀναγκαῖα αὐτοῖς τροφίμα, ὡς ἐξάγεται ἐκ τε τῆς προαναφερθείσης ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν Γοδοφρέδον καὶ ἐξ ἑτέρας πρὸς τὸν Βοημοῦνδον, αὐτολεξεὶ παρατιθεμένης ὑπὸ τοῦ

Γοδοφρέδος τῆς Βουιλλῶνος
δοῦξ τῆς κάτω Λοθαριγγίας.
(Ἐθν. Βιβλ. Παρισίων)

Γουλιέλμου τοῦ Τυρίου, ἐν ἣ ρητῶς λέγεται ὅτι ἐξεδόθησαν διαταγαὶ ἵνα ἐπὶ τιμῇ εὐλόγῳ παρέχωνται πάντα τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὸν στρατὸν αὐτοῦ. Ἄλλ' ὅτι ἐπὶ τέλους καθίστησιν ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ Ἀλέξιος οὐδέποτε εἶχε ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν τῆς Εὐρώπης εἶναι αὐταὶ αἱ συνθήκαι τὰς ὁποίας ἤδη προέτεινεν εἰς τοὺς σταυροφόρους νὰ συν-μολογήσωσι. Τρόντι δυσκόλως δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ Ἀλέξιος, ἀνομολογῶν ἑαυτὸν ἐν ταῖς ἀποδιδόμεναις αὐτῷ ἐπιστολαῖς κινδυνεύοντα τὸν ἔσχατον ἀπὸ τῶν Τούρκων κίνδυνον, ἤθελε καθικετεύσει μετὰ γοερῶν κραυγῶν τῆς ἔλεινοτέρας ἀπελπισίας τοὺς ἡγεμόνας τῆς Δύσεως νὰ σώσωσιν αὐτόν καὶ ἔπειτα, ἀφοῦ προσῆλθον, ἤθελεν ἀπαιτήσῃ νὰ μὴ πορισθῶσιν οὐδὲν ἐκ τῶν ἀγώνων αὐτῶν ὠφέλημα, ἀλλὰ ν' ἀποδώσωσιν αὐτῷ πάντα ὅσα κατακτήσωσιν. Ἐὰν δὲ ὁ πρὸ μικροῦ ἱκέτης Ἀλέξιος εἶχε τὴν ἀναίδειαν νὰ προτείνῃ τοιαύτας ἀξιώσεις, οἱ κατ' αἴτησιν αὐτοῦ προσδραμόντες σύμμαχοι δὲν εἶχον εἰμὴ νὰ ἀναγνώσωσιν εἰς αὐτὸν τὰς ἐπιστολάς του καὶ ἂν ἐπέμενε νὰ κυριεύσῃ τὴν

Κωνσταντινούπολιν. Ἄπ' ἐναντίας δὲ οὐδεμίαν βλέπομεν αὐτοὺς προτείνοντας ἔνστασιν, καὶ ἐπὶ τέλους ἔδωκαν τὴν παρὰ τοῦ Ἀλεξίου αἰτηθεῖσαν ὑπόσχεσιν. Ἀπόδειξις ὅτι ὠμολόγησαν αὐτὴν δικαίαν, καὶ τόσῳ μᾶλλον δικαίαν ὅσῳ οὐ μόνον δὲν ἐκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Ἀλεξίου ἀλλ' οὐδὲ ἠδύνατο οἴκοθεν νὰ ἐπιχειρήσωσι τὸ ἔργον, ἄνευ τῆς συντονωτέρας τοῦ Ἀλεξίου συμπράξεως διότι διὰ τῆς χώρας αὐτοῦ διῆλθον, διὰ τοῦ στόλου αὐτοῦ ἔμελλον νὰ περιάσωσιν εἰς τὴν Ἀσίαν δι' ἑλληνικῶν δὲ στρατευμάτων ἔμελλον ἀπαραιτήτως νὰ συνοδευθῶσι, καὶ ὡς ἐπικούρων κατ' ἐχθροῦ τὸν ὅποιον οἱ μὲν Ἕλληνες πρὸ καιροῦ ἐγίνωσκον, οἱ δὲ σταυροφόροι κατὰ πρῶτον τότε ἔμελλον νὰ συναντήσωσι, καὶ ὡς ὀδηγῶν εἰς χώρας τὰς ὁποίας τότε κατὰ πρῶτον οἱ δυτικοὶ προέκειτο νὰ ἴδωσιν. Ἐὰν δὲ εἰς ταῦτα προσθέσωμεν τὰς ἀνυπολογίστους ζημίας τὰς ὁποίας ἐκ προοιμίου ἐπροξένησαν εἰς ὅλον τὸ κράτος, καὶ προσέτι ὅτι ἐπῆλθον, καθ' ἃ ἔλεγον τοῦλάχιστον, ἐπὶ μόνη τῇ εὐλαβεῖ προαιρέσει τοῦ νὰ λυτρώσωσι τοὺς ἀγίους τόπους ἀπὸ τῆς τυραννίας τῶν ἀπίστων, οὐχὶ δὲ ἐπὶ σκοπῷ κατακτήσεων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀρνηθῶμεν ὅτι ὁ Ἀλέξιος ἐδικαιοῦτο νὰ προτείνῃ ἢν προέτεινεν ἀπαίτησιν. Ὁ Γοδοφρέδος ἐδίστασεν ἐπὶ τινα χρόνον νὰ δώσῃ τὴν ζητουμένην ὑπόσχεσιν. Ἐπὶ τέλους ὅμως, ἐπειδὴ ἔβλεπεν ὅτι τὸ πρῶγμα εἶναι δίκαιον καὶ εὐλόγον, συνωμολόγησε περὶ τούτου συνθήκην πρὸς τὸν Ἀλέξιον, ἣτις ἀποτελεῖ τὴν βίαιον ἀπάσῃ τῆς μετεπειτα νομίμου σχέσεως τῶν σταυροφόρων πρὸς τὸ ἀνατολικὸν κράτος.

Ἡ συνθήκη αὕτη, τὴν ὁποίαν ὁ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Οὐγῶν, ὁ πρὸ καιροῦ, ὡς ἠξέυρομεν, διατρίβων παρὰ τῷ Ἀλέξιῳ, εἶχε πρῶτος παραδεχθῆ, ἐγένετο ἤδη

